

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ 8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1902. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητῶν τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. **Γεώργ. Κ. Γάγαρον**.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνδεκά ἐτῶν συνεχαρῶν ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Οἱ φητῆται

εἶχον ἀποφασίσει νὰ συνέλθωσιν εἰς κοινὸν γεῦμα καὶ ἐπιδείξωσι τρόπον τι-

νὰ τὰ αἰσθήματα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας. Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας, κατ' ἐντολὴν βεβαίως ἀνωτέρων προεκάλει τὸν πρόεδρον τοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου καὶ παρεκάλει αὐτὸν ὅπως συντελέσῃ νὰ μεταβῇ τὸ γεῦμα τοῦτο, διότι ὑφίστα ἔθνη καὶ συμφέροντα ἡτέρον δικαιοδυνεῖσαι. Ὁμολογουμένως ὁ πρόεδρος ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἠνέκει νὰ πράξῃ οὐδὲν ἀντικείμενον εἰς τὰς προβλέψεις τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ φοιτηταὶ ὡστόσο ἀπεμακρύνθησαν πάσης σκέψεως περὶ γεύματος καὶ ἐδημοσίευσαν χθὲς τὴν ἐξῆς δήλωσιν: «Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου γινόντες ὅτι ἡ τέλεσις τοῦ προαγγελθέντος φοιτητικοῦ γεύματος, ἐν ταῖς σημεριναῖς κρίσεσιν περιστάσεσιν, ὑπὸ τὸν πατριωτικὸν μάλιστα χαρακτήρα, ὅν ὁ ἀνηγγέλην ὅτι θὰ τελεσθῇ, εἶναι ἐπιβλαβὴς, καὶ πεισθέντες ὅτι κατόπιν τῶν συμβουλῶν τῆς Κυβερνήσεως, μόνως ἰκνεῖται νὰ γνωρίζῃ τὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὅτι θέλουσι ζημιωθῇ σπουδαίως τὰ ἔθνη καὶ ζητήματα, ἀναβάλλουσιν ἐπ' ἀόριστον τὸ γεῦμα τοῦτο, ἀνυμνόντες τὴν πρώτην εὐθετον περίστασιν πρὸς τέλεσιν αὐτοῦ.»

Ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα μετὰ χαρᾶς τὴν δήλωσιν ὅτι οἱ φοιτηταὶ ἐπέστησαν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καθόσον ὁπορᾷ τὸ ἔθνη καὶ ζήτημα ἢ μᾶλλον τὸ Μακεδονικόν. Δὲν εἶναι δέ, ἄλλως τε, δυνατόν νὰ μὲν μετὰ ἐσταυρωμένους τὰς χεῖρας οὐδεμία Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ἐνταῦθα εἶναι τὸ ἐξῆς: Εἶναι δυνατόν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀφ' ἐκείνης νὰ πράξῃ καλὸν τι ὑπὲρ τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας, ὡς ἔχουσι τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς πράγματα; Ἐάν ἡ ἐρώτησις ἀπηυθύνετο εἰς ἡμᾶς θὰ ἐλέγομεν ὅχι. Δικτὶ; Ἰδοὺ. Σοβαρῶς δὲν ἐσκέφθησαν οἱ Ἕλληνες πολιτευταὶ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος οὐδέποτε. Ἐκτὸς τῆς ἀρχῆς εὐρισκόμενοι κατανκλίσκουσαν ἀπασαν αὐτῶν τὴν δρᾶσιν εἰς ταπεινὰ κομματικὰ καὶ κομματικὰ συμφέροντα, φροντίζοντες μόνον πῶς νὰ ἐκπορτήσωσι τὴν ἀρχὴν Ἀμα ὡς τοῦτο κατορθώσῃ τότε προουσιάζεται τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, τὸ Ἡπειρωτικόν, τὸ Ἀλβανικόν καὶ ὀφείλουσι οἱ κύριοι κυβερνηταὶ καὶ ὑπουργοὶ νὰ φωτίσωσι τοὺς προξένους καὶ πρεσβευτὰς περὶ τῆς τηρητέας πορείας. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ φῶτα τῶν ὑπουργῶν ὠχρῶσιν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ζύνουν τὴν κεφαλὴν τῶν ἀγνοούντων τί νὰ πράξωσιν. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχει συνεχὴς πολιτικὴ καὶ ἐθνικὴ ἐργασία συμμεριζομένη ὑπ' ὅλων τῶν ἀξιούντων νὰ διοικήσωσι τὴν χώραν καὶ ἀσπάζομένη ὡσαύτως ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς διαφο-

ρους κυβερνητικὰς μεταβολὰς, ὅ,τι πράττει ὁ εἰς τὸ ἀντρέπει ὁ ἕτερος καὶ τοιουτοτρόπως «ὅσον μεγάλωνουν τὰ παιδιὰ τὸ κόρακα τόσον καὶ μαυρίζουν». Οὕτως ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τόσα ἔτη ἀνεξάρτητος δὲν κατώρθωσεν οὔτε ἰδίαν πολιτικὴν νὰ χαραῖξῃ οὔτε τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἐπαρκῶς νὰ ἔγῃ παρεσκευασμένη. Σήμερον τὰ μικρὰ ἔθνη δὲν νὰ ἔχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν δύο συντρέχοντα στοιχεῖα. Τὴν ἰδίαν δυνάμιν καὶ πεποίθησιν καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἄλλων. Οἱ Βούλγαροι διοργανοῦντες κομιτάτα, σφάζοντες καὶ λεηλατοῦντες ἐν Μακεδονίᾳ ἔχουσι συνεργόν οὐχὶ τόσον τὴν ἰδίαν δυνάμιν ὅσον τὴν ξένην βοήθειαν. Ὅπισθεν αὐτῶν κρύπτεται ἄλλος ὅστις τοὺς ὀδηγεῖ καὶ τοὺς ὑποστηρίζει.

Διὰ αὐτὸν τὸν λόγον δὲν ἠδυνήθη ἡ Τουρκία νὰ τιμωρήσῃ πρεπόντως τοὺς βουλγάρους καὶ τοὺς ἐξαναγκάσῃ νὰ διαλύσωσι τὰ κομιτάτα καὶ τὰς πρὸς ἀναστάτῳσιν τῆς Μακεδονίας συμμορίας. Ἡ Ἑλλὰς οὔτε εἰς τὴν ἰδίαν δυνάμιν στηρίζεται οὔτε εἰς ξένην βοήθειαν, ὅ,τι ἔγινε μέχρι τοῦδε ἔγινεν ἐκ περιπλοκῶν καὶ ἐκ τυχαίων ὅπως συγκυρίων, ἔγινε τέλος ἀπὸ ἔλεος τοῦ ὑφίστου πρὸς τὰς ὑποδούλους χώρας αἰτίνες ποτισθεῖσαι δι' αἷματος ἀφθόνου διετέλουν εἰσέτι ὑπὸ ζυγὸν ἀφόρητον. Ἐάν καὶ εἰς τὸ μέλλον γίνῃ τίποτε καὶ τοῦτο θὰ ὀφείλωμεν εἰς τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Κυρίου. Ποῦ ἡ δύναμις ἡ ἰδία; ποῦ ὁ στρατός; ποῦ τὸ ναυτικόν; τίποτε δὲν ἔχομεν. Ποῦ ἡ ἐξωτερικὴ ἡμῶν πολιτικὴ; Ἐάν ἔχομεν τοιαῦτα ἐφόδια, ἐάν ἀπὸ ἑτῆ εἰργαζόμεθα σοβαρῶς ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐκαλλιέργουμεν ἐπιρροὴν ἄλλοις καὶ ἦτο ἡ βελούτης ἡμῶν κατὰ τὴν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος. Ἰσχυροὶ καὶ ἐτοιμοὶ ὄντες θὰ εἴχομεν ἐπιβολήν, ἐνῶ νῦν ἰστάμεθα μακρὰν τῆς σκηνῆς ἐπισκοποῦντες τὰ γινόμενα ὡς ἐπαίται μὲ τεταμμένους τὰς χεῖρας.

Ὅθεν οἱ φοιτηταὶ καλῶς ἐπράξαν καὶ τὸ συμποσίον μακτιώσαντες καὶ τὸν καπετὰν Ἀρκούδα μὴ ἐκθέσαντες. Ἐξ αὐτοῦ οὐδὲν ἀγαθὸν ἠθέλε προκύψει. Ὅταν πρᾶγμα τι γίνεσθαι ἄνευ σκοποῦ μένει καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος, κρατύνει δὲ τὴν γνώμην τῶν ξένων ὅτι οἱ νεώτεροι Ἕλληνες εἰμὲθα ὁπαδοὶ τῶν λόγων οὐχὶ δὲ τῶν ἔργων. Οἱ βούλγαροι εἰτε διοργανοῦντες συλλαλητήρια εἰτε ἐκστρατεύοντες κατὰ τῆς Μακεδονίας ἐργάζονται ἐπὶ σχεδίου ὑπὲρ ὁ ὅπισθεν κρυπτόμενος προστάτης τῶν ἐχθρῶν. Ἀς ἐργασθῶμεν δὲ καὶ ἡμεῖς κατ' ὅμοιον τρόπον καὶ τότε μόνον θὰ εἶναι δυνατόν καὶ ἡ ἐλαχίστη πατριωτικὴ ἐκδήλωσις νὰ ἀνησυχῇ τὰς δυνάμεις ἢ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Γενικὸν ζήτημα καὶ διὰ τοὺς χριστιανούς καὶ διὰ τοὺς ὀθωμανούς εἶναι αἱ μεταρρυθμίσεις. Ἀλλὰ τί πρᾶγμα εἶναι αἱ μεταρρυθμίσεις, πῶς θὰ γίνωνται, πῶς θὰ ἐφαρμοσθῶν; Ἀγνωστον ἐντελὲς τοῦτο. Μία ἀοριστία ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Τὰ πνεύματα τῶν ὀθωμανῶν ἰδίως καὶ τοῖς τῆς Ἡπείρου εἰσὶν πτοημένα, διότι οἰτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ ἐκεῖνοι, οἵτινες πάντοτε θὰ χάσωσιν εἰσὶν οἱ ὀθωμανοί. Τώρα εἶναι ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν καταλύονται αἱ προμοκραταί, αἱ καταπίσεις, οἱ ἀρπαγαὶ καὶ τὰ ἄλλα βαρβανιστικὰ μέτρα. Ἴσως αὐταὶ διαρκέ-

σωσι 5—10 ἔτη, ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ, ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ καταρριφθῇ τὸ ἄχρηστον οἰκονομικὸν καὶ ἀντ' αὐτοῦ θὰ ἀνυψωθῇ νέον κατὰ τοὺς κανόνες καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νεωτέρας περιόδου. Τὸ Τουρκικὸν διοικητικὸν σύστημα δὲν εἶναι πεπωμένον νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ πολὺ. Καθ' ἐκάστην ὁ πέλεκυς στρέφεται κατ' αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τοῦτο συμβαίνει, ἐφ' ὅσον ἡ τουρκικὴ διοίκησις θέλῃ νὰ ἐφαρμόσῃ ἔστω καὶ τοὺς ὑπάρχοντες νόμους ἐκεῖνοι οἵτινες χάνουσιν εἰσὶν οἱ ὀθωμανοί. Ὅταν τίθενται ἀπέναντι τοῦ νόμου ἐν ἴσῃ μοίρᾳ, ὅταν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ πράττωσιν ὅ,τι καὶ κατὰ παλαιὰς ἐποχὰς βεβαίως χάνουσιν ἔδαφος. Ἀχρὶ τοῦδε, χάρις τῷ γενικῷ διοικητῇ Ὁσμάν πασᾷ, ἐπὶ ἡλθεν ἐξίσωτις μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν. Ὁ χριστιανὸς ὁ ἔχων τὸ δικαίον ὑπὲρ αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ πάθῃ. Ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθῃ παρεξήγησις ἢ πλάγιος ἐνέργεια, ἀλλὰ τὸ δικαίον ἐπὶ τέλους θὰ ἀποδοθῇ ἐν σχετικῇ ἀνταλογίᾳ. Αἱ δὲ μεταρρυθμίσεις ἐφαρμοζόμεναι καὶ ἐν Ἡπείρῳ θὰ φέρωσιν ἀσυγκρίτως εὐάρεστα διὰ τὸν τρόπον ἀποτελέσματος καὶ θὰ συντελέσωσιν ἀνκνιρρήτως εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς προόδου τῆς σημερινῆς ἐλευσίνης καταστάσεως. Ἡ μεταρρύθμισις τοῦ νόμου τῆς δεκάτης ἥτις εἶναι μία ἐκ τῶν πρώτων κακοδικμοσιῶν τοῦ τόπου καὶ τῆς εἰσπραξέως τῶν φόρων θὰ μετριάσῃ τὴν πενίαν τῶν κατόικων, ἡ ὁποία προσέρχεται ἐν μέρει ἐκ τῶν καταπίσεων τούτων ἐν μέρει δὲ καὶ ἐκ τῆς γενικῆς οικονομικῆς καχεξίας, καὶ ἀποτελέσμα εἶναι τὸ πρὸς μετανάστευσιν ἀκκατάχτητον ρεῦμα.

Εἰς τὴν διοίκησιν πολλοὶ δικηγόροι, ἰδίως ἐκ τῶν νεωτέρων, ὑπέβηλοι αἰτήσεις ὅπως, συνωδὰ ταῖς δημοσιὺς υφείσεις προκηρύξῃ, διορισθῶσι δικασταί. Ὡς ὅμως ἔδεται ἐκ τούτων οὐδεὶς θὰ διορισθῇ εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἰωαννίνων. Ἀπκντες οὗτοι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα Ἀργυροκάστρου, Βοστίνης, Πρεμετῆς κτλ., ἐν Ἰωαννίνοις εἰς τε τὸ πρωτοδικεῖον καὶ τὸ ἐφετεῖον θὰ διορισθῶσι δικασταὶ ἐκ Κων/πόλεως. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνουσιν οἱ Τοῦρκοι ὅπως μὴ ἐξαναγκασθῶσι νὰ ἐφαρμόσωσιν ἀνάλογα ἐν Μακεδονίᾳ ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ προξενεῖ ἐντύπωσιν εἶναι τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. Διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν νὰ καθιερωθῇ ἐπίσημος τῶν δικαστηρίων γλώσσα ἡ ἑλληνικὴ ὡς ἦτο πρὸ δωδεκαετίας, διότι ὀθωμανοὶ καὶ χριστιανοὶ ταύτην καὶ μόνον λαλοῦσι καὶ ἐννοοῦσιν. εἰς τὴν γλώσσαν δὲ ταύτην συντάσσονται καὶ αἱ πρὸς τὰς κοινότητας δικαστικαὶ ἢ διοικητικαὶ διαταγαί.

Οἱ ρεδιφῆδες ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἀποστέλλονται εἰς Μακεδονίαν. Ὅπερ συμβαίνει ἐν τῇ Τουρκίᾳ λαμβάνει τὰ μέτρα τῆς.

Ἡ ΠΡΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ δημοσιεύεται πληροφωρία περὶ τῆς ἐκτροπῆς ἀποφάσεως τῆς Πύλης, ὅπως ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον τὴν ἐνέργειαν ἐρᾶν ἐν Ἑλλάδι, ἐπιβεβαιούται καὶ ἐκ νεωτέρων πληροφοριῶν. Πράγματι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Τουρκίας, βασιζόμενον ἐπὶ ἀνακρινώσεων τοῦ ἐνταῦθα ὀθωμανοῦ πρεσβευτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐρᾶνους ταύς ἐν Ἑλλάδι συλλεγομένους ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀποστείλῃ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν θρησκευμάτων τακτικὸν πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τῶν

— Η συνέλευσις τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας κα-
τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν εἰσα-
γένη ἀποφασίν ὅπως ἀποστείλῃ εἰς Ἑλβετίαν
πρὸς μελέτην τῆς Μελισσοκομικῆς καὶ Ὀρνιθολο-
γικῆς ἑλληνικῶν γεωπόνων ἀποφάντων ὑμετέρης Γεω-
ργικῆς Σχολῆς. ὡς ταῦτοὺν ἐξέλεξε τὸν ἄριστον

χον τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Γ. Τουφεξῆν.

— Συνῆλθε προχθὲς εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας Μπατινιόλ. Ὁ διευθυντὴς τῆς κατασκευαστικῆς γραμμῆς Λαχρίσης κ. Ρισσρόλ ἀνεκοίνωσε ὅτι αἱ ἐργασίαι βραίνουσι μετὰ ταχύτητος καὶ ὅτι ἐλπίζεται νὰ παραδοθῇ ἡ γραμμὴ πρὸ τῆς ταχθείσης ὑπὸ τῆς συμβάσεως προθεσμίας. Κατόπιν συνεζητήθησαν ὑπηρεσιακά τινα ζητήματα.

— Ἀπὸ τῆς 5ης προσεχούς Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου θὰ καταπλεύσωσι προσερχόμενα εἰς Αἴγυπτου εἰς Πειραιᾶ φέροντα περιηγητὰς τὰ ἐξῆς ἀτμόπλοια: Τὸ θαλαμηγὸν «Μόλτικ» μὲ 500 περιηγητὰς, ἡ «Αὐτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία» μὲ 400, ἡ «Αὐγούστα Βικτωρία» μὲ 350 καὶ ἡ «Πριγκίπισσα Βικτωρία Λουίζα» μὲ 200. Πλὴν τῶν περιηγητῶν τούτων καὶ ἄλλοι, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, περὶ τὰς 10.000 τοιούτοι, Ἀγγελοὶ καὶ Ἀμερικανοί, διακρίβοντες ἤδη ἐν Αἰγύπτῳ, πρόκειται νὰ κατέλθουν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἂν δὲν ἐμποδισθῶσιν ὑπὸ τῶν καθάρσεων.

— Διακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν ἀφίνει περίσσευμα ὁ προσωρινὸς ἀπολογισμὸς τοῦ 1901, ὅστις ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1900 καταρτίζεται ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ.

— Σπανίως χορευτικὴ ἐσπερὶς συνεκέντρωσε τόσον κόσμον καὶ τόσην κίνησιν καὶ τόσην ζωηρότητα, ὅσον ἡ προχθισινὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Μχυρομυχάλη. Ἦμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς, ὅτι παρευρίσκοντο εἰς αὐτὸν ὅλοι αἱ Ἀθηναῖοι. Ἀθηναῖοι τῆς ἐπισημότητος, τῆς καλλονῆς, τοῦ πλούτου, τῆς πολιτικῆς, τοῦ πνεύματος. Τὴν 10ην ἔφθασεν ὁλόκληρος ἡ Β. Οἰκογένεια, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, ὁ Διάδοχος καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία, ὁ πρίγκιψ Νικόλαος καὶ ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη, ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας. Ἐκ τῶν προσελθόντων δὲν ἔλειπε κανεὶς σχεδὸν ἐκ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἀτθίδων τῶν αἰθουσῶν, μὴ ἐξαίρουμένης καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἐξεπροσωπεύτο διὰ τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ

πολλῶν θεοτοικῶν. Παρίσταντο πάντες οἱ ὑπουργοί, ὁ κ. Δεληγεώργης, ὁ κ. Ράλλης, πολιτικοὶ ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων, τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐν ἀπαρτίᾳ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης μόνον ἀπουσίαζεν ἀδικοηθῶν.

— Εἰς τὸ φύλλον τῆς «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη Βασιλ. Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὀρίζεται ἡμέρα δι' ἐπανακληπτικὴν ἐκλογὴν τῆς μὲν ἐπαρχίας Αἰγιαλαίας ἡ 16 προσεχούς Μαρτίου πρὸς ἐκλογὴν ἐνὸς βουλευτοῦ, τῆς δὲ Αἰγίνης ἡ 15 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκοντο ἐκ Κωνσταντινῆς καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Βήσανην ὁ κ. Νικ. Κιτσης καὶ διὰ Δολὸν ὁ κ. Β. Τζίμος.

Ἀφίκοντο ἐξ Ἰωαννίνων ἡ κυρία Λαμπρινὸς καὶ ὁ κ. Γ. Τζαβέλας δικηγόρος μετὰ τῆς κυρίας του.

Ἀνεχώρησεν εἰς Κρήτην καὶ Αἴγυπτον ὁ ἐκ Μπογοντζικίου τοῦ Πωγωνίου σεβαστὸς γέρον κ. Γ. Γκάτσος προτιθέμενος νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν διαφόρων πατριωτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀνεγερθέντος ἐν Μπογοντζικίῳ κτιρίου διὰ τὸ σχολεῖν καὶ ἄλλας κοινοτικὰς χρήσεις. Αἱ συνδρομαὶ αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἄλλοτε συλλεγεῖσθαι δὲν ἐπῆρκεσαν ὥς ἐκ τούτου ἀπεράσισε καὶ πάλιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐνεργείας του μετ' ἀξίει καὶ ζήλου, δραστηριότητος καὶ ὑπομονῆς. Ὅθεν εὐχῆς ἔσθ' ἵνα ἅπαντες συντρέξωσι τὸν ἀκαταπόνητον γέροντα εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του ἱερὸν σκοπόν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων αἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Βησάνης γινόμεναι προποραὶ, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθιμον, ὑπερέβησαν τὰς 6.500 γρ. καίτοι αἱ περιστάσεις οἰκονομικῶς εἰσι πολὺ δυσμενεῖς.

Ἀφίκετο ἐκ Σοποτηλείου ὁ κ. Παντελῆς Κολοκύθας μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀνεχώρησε διὰ Καβάλλαν.

Ἐν Δροβιάνῃ τὴν 8 Ἰανουαρίου ἐτελέσθη ἱερὰ τικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνήτου νέας Καλλιόπης συζύγου Βασιλείου Νίκα, ἀποθανούσης προῶν τὴν 25 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τὸν σύζυγον αὐτῆς.

Τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν ἀπέβιασε τὸ θυγάτριον τοῦ ἐν Δροβιάνῃ διευθυντοῦ σχολείων κ. Θωμᾶ Ε. Παναγιωτίδου.

Ἐν Δόγκῳ, χωρίον Δροπόλεως, ἀπέθανεν ἡ σύζυγος τοῦ ἐκείσε διδασκάλου Δημητρίου Ντάκα ἡ Σκέβη, ἥς τὴν θεραπείαν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐπιστημόνων ἠδυνήθη νὰ ἀναλάβῃ.

λεῖς πλέον εἰς Ἰωάννιναν.

Μεταξὺ τῶν τότε μετοικησασῶν οἰκογενειῶν ἐκ Παρχαμυθίας μνημονεύονται αἱ τοῦ Τάτση-Ράμμου, τοῦ Μουρ ὕψης (1) καὶ τοῦ Μαροῦλη, ἐξ ὧν ἡ πρώτη καὶ νῦν ὑφίσταται ἐν Ἰωαννίνοις, καὶ τῶν δύο δὲ ἄλλων γνωστὰ καὶ ἱστορικὰ τὰ ὀνόματα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐπίσης μνημονεύεται καὶ ἡ οἰκογένεια Κρομμύδη, ὡς καὶ ἡ τοῦ Ρογγότη, ἥτις καὶ νῦν διασώζεται ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ἔκτοτε ἀποκατέστη.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι πλείσται τοιαῦται μετοικασίαι ἐκ τῆς Παρχαμυθίας καὶ τῶν χωρίων αὐτῆς καὶ πρότερον καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο μονομερῶς, ἀγνοῶ δ' ἂν ὁ Πολυζῶς ἀνήκῃ εἰς οἰκογένειαν οὕτω ἐγκαταλειπούσαν τὴν Θεσπρωτίαν, ἢ ἂν αὐτὸς οὗτος ἔφυγε καὶ ἐγκατέστη εἰς Ἰωάννιναν πρὸς εὐρυτέρας σπουδὰς, δι' ἃς πανταχόθεν προσήρχοντο ἐκεῖσε, ὡς καὶ ποτε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μετέβη. Ὁ Π. Ἀραβαντινὸς (2) ἀναφέρει τὰ εἰς τρία σωζόμενα ἰδιαιτέρα συμβόλαια τοῦ 1741, 1743 καὶ 1744 ἀπαντῶμενα ὀνόματα Ἰωαννιτῶν, μεταξὺ δὲ τούτων εὐρίσκωμεν ὁμοῦ τὸν Νικόλαον καὶ Ζῶν Λαμπρινισιώτην, ὃν Ζῶν, ὡς τὸν ἡμέτερον Πολυζῶν δεχόμεθα (3), διὰ καὶ εἰκάζωμεν ὅτι τελείως ἦτο ἐγκατεστημένος περὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην οὗτος εἰς Ἰωάννιναν μετὰ καὶ τοῦ Νικολάου μέλους τῆς οἰκογενείας.

Ταχέως ὅμως, φησιν, ἀπῆλθε τῆς πρωτευούσης τῆς Ἠπείρου, διότι μετὰ τὴν ἀνωτέραν ἐποχὴν τῶν συμβολαίων, κατὰ τὸ 1750,

(1) Τοποθεσία τις καλεῖται οὕτως εἰσὶν παρὰ τὴν Παρχαμυθίαν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν «Ἀγία Κυριακή».

(2) «Χρονογραφ. Ἠπείρου». Τόμ. Β' εἰς τὸ κεφάλαιον Ἰωάννιναν σελ. 282.

(3) Πολλὰκις τὸ ὄνομα τοῦτο Ζῶης λαμβάνει ἐν Ἠπείρῳ, καὶ νῦν ἐτι, ἐπαυξήσεις, ὡς Πολυζῶης, Πικροζῶης.

— Ὁ ἐν Μαργαστρίᾳ εὐρισκόμενος κ. Ἀθαν. Μ. Καλλιόφας προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐν Κρῆ τῆς Δροβιάνης φρέατος ἐξακοτίας περίπου ὀκ. τιμέντου.

— Ἐν τῇ ἐν Κύμῃ ἐκδομένῃ «Καρυστίᾳ» ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς: Κοσμοπλημύρα ἀληθὴς κατέκλυσε τὸν οἶκον τοῦ λαοφιλοῦς Δημάρχου μας κ. Ἰωάννου Κ. Στεφάνου ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ του. Κόσμος ἄπειρος πάσης τάξεως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν προσήρχετο καὶ ἐχαίρει τὸν ἀγαπητὸν Δημάρχον του, καὶ ἐξεδήλου τὰ πρὸς αὐτὸν αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως, εἰς τρόπον ὥστε ὁ οἶκος του κατέστη τὸ γενικὸν ἐντευκτήριον πάντων τῶν κατοίκων τῆς Κύμης, οἱ ὅποιοι διετράνωσαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπορίωσιν των. Ἡ ἡμέρα αὕτη ὑπῆρξε διὰ τὸν κ. Δημάρχον μίαν τῶν ὠραιότερων ἡμερῶν τῆς ζωῆς του, διότι ἀντελήφθη ἐμπραγματῶς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τοῦ Κυμαϊκοῦ λαοῦ. Τὸ ἐσπέρας δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐδόθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ χορὸς διαρκέσας ἐν ἀδιαπτῶτι εὐθυμίᾳ μέχρι τῆς 4ης πρωτῆς ὥρας καὶ καθ' ὃν οἱ προσκεκλημένοι ἔμειναν καταγοητευμένοι τόσον ἐκ τῆς ἐγκαρδίου δεξιώσεως καὶ περιποιήσεως ἥς ἔτυχον παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῆς εὐγενεστάτης αὐτοῦ Κυρίας Εὐγενίας, ὅσον καὶ ἐκ τῆς γοητευτικῆς φωνῆς τῆς συνοδείας κλειδοκυμβάλου ἀδούτης ἀδελφῆς καὶ θελκτικῆς δεσποινίδος θυγατρὸς των Ὀλγας.

— Τὴν Κυριακὴν 5 Ἰανουαρίου ἀπέβιασεν ἐν Δροβιάνῃ ὁ Ἰωάννης Μ. Παπᾶς, ὅστις μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς των ἱατρῶν καὶ τὰς περιποιήσεις των οἰκείων δὲν ἠδυνήθη νὰ σωθῇ ἐγκατέλειπε δὲ σύζυγον νεαρὰν μεθ' ἐνὸς διαιτούς σχεδὸν θυγατρίου. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τοὺς τεθλιμμένους γονεῖς καὶ ἀδελφούς του ἐπὶ τῷ ἄνθρωπῳ αὐτοῦ θανάτῳ.

Τζῶν Ἀλ. Lowell Mass (Ἀμερικῇ) Μπέντε-κερ Μαυρογένῃ ὃν ἐζητήσατε σὰς ἀποτέλλομεν συστημένον. Ἀναγγελάτε διὰ δελταρίου τὴν λήψιν. — Σ. Δ. Αἰγίου. — Δ. Δ. Ἀλεξάνδρου. — Ι. Α. Κ. α. ρ. - Σ. ι. α. τ. Σύμφωνα μετὰ τὰς ἐπιστολάς σας ἐνεγράψαμεν συνδρομητὰς καὶ εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Η. Κ. ο. ρ. α. μ. π. ι. α. Ἐλήφθη: εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Μ. Σ. α. λ. τ. σ. ι. α. καὶ Ι. Α. Κ. α. λ. ρ. α. σ. ι. Ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν ὅτι ἐμβάσατε εἰς κ.κ. Χάιτα καὶ σὰς γράφομεν. — Κ. Κ. Β. ο. ρ. α. ι. ο. ν. Ἐχει καλῶς, εὐχαριστοῦμεν. — Χ. Τ. Κ. ο. σ. τ. α. ν. τ. σ. α. Ἀπὸ λέγετε ἔτσι συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς. — Κύρις Μιχ. Παπᾶ καὶ υἱοὶ Καρέλη Π. α. τ. ρ. α. σ. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσητε εἰς ὅσα ἐγράψαμεν. — Κύριοι συνδρομηταὶ Καίρου, Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ὅσοι καθυστερεῖτε τὴν συνδρομὴν σας ἀναμένομεν ἀπάντησιν σας ἕως 15 Φεβρουαρίου, ὡσαύτως καὶ ὅσοι ἄλλοι καθυστερεῖτε: εἰς οὐδὲνα πλέον θὰ γράψωμεν ἰδιαιτέρως καὶ ἔστω εἰς γνῶσιν σας. — Ι. Κ. Β. ε. σ. α. λ. α. β. ι. α. καὶ Π. Σ. Β. α. σ. ι. λ. ε. ι. α. ν. (Κύπρου). Ἐλήφθη: εὐχαριστοῦμεν.

ἦν ἐν Βενετίᾳ, ἐνθα ἐξέδωτο τὴν «Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Χαραλαμπεύς», ἀπαρχὴν τοῦ σταδίου τοῦ ποιησάμενος διὰ ταύτης.

Ὁ ζῆλος τοῦ Πολυζῶ Λαμπρινισιώτου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα ἐλληνικῆς παιδείας ἦν μέγας, διότι οὐ μόνον ἐκδότης τῆς πολυτόμου «Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τοῦ Μελετίου» ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ πλείστον ἄλλων ἔργων, καὶ δὴ ἐπίσης σποδίων. Ὁ κατάλογος τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθέντων ἔργων, ὁ ἐν τῇ «Συνοπτικῇ Ἀρχαιολογίᾳ» του, ἔχει οὕτως:

«Κατάλογος τῶν ὧν νέων βιβλίων, ὅπου προτοῦ δὲν ἦτον καὶ τὰ ἐξέδωκε ἰδίως μου ἀναλώματι εἰς Βενετίαν καὶ ἐδῶ εἰς Βιέννην.

Εἰς μὲν τὴν Βενετίαν ἐξέδωκε τὰ κάτωθεν Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαραλαμπεύς, πρώτη ὅπου ἐτύπωσε εἰς τοὺς 1750.

Ἐτέρᾳ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὁλύμπῳ.

Ἐτέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ἀγασματάριον διὰ τοὺς ἱερεῖς, ἀπέρωμα ἰδικόν μου, ἐτυπώθη πολλακίς καὶ ἀπὸ ἄλλους.

Ἀλεξάνδρου Μακεδόνα ἱστορία μυθώδης.

Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρᾳ ἐκδόσις πλέον ἀληθής.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ εἰς τὰς Ἰνδίας πρὸς τὸν διδασκάλον τοῦ Ἀριστοτέλην.

Γνωμικὰ διφορῶν φιλοσόφων: πρῶτον ἐτυπώθη εἰς Βλαχίαν, καὶ ἦτον δυσσεβέτον.

Ἐπιστολικὸς χαρακτήρ, ἦτοι ἐπιστολάριον τοῦ Μιλτιά, πρώτη ἐκδόσις.

Θρησκεία τῶν Ἑβραίων μετὰ τὰς τάξεις καὶ εἰδικὰ αὐτῶν περίεργος.

Ἱστορία τῆς Ρωσσίας κατὰ τὴν παρούσαν κατὰ τῆς.

(Ἀκολουθεῖ)